

مجموعه ادبیات داستانی جهان ۴

کتابخانه ملی افغانستان

۱۳۹۶

د ختران حوا

اليف شفق

شون در ایرانی محتوی آنچه می‌تواند در این کتاب باشد
این محتویات را می‌توانید در این سایت با مشاهده کنید
www.mehlamanusori.com

مترجم: مهلا منصوری

www.mehlamanusori.com

تلگرام: +93 800 14 7000 همراه با منصوری

تلگرام: ۰۷۰۷۰۷۷۷ (۱۳۰)

تلگرام: ۰۷۰۷۰۷۷۷ (۱۳۱)

تلگرام: ۰۷۰۷۰۷۷۷ (۱۳۲)

www.mehlamanusori.com

mehlamanusori@gmail.com

en.mehlamanusori.com

www.mehlamanusori.com

انتشارات فروزان

مقدمه

این رمان سفری اعجاب‌انگیز است بین کفر و ایمان، بین عشق و نفرت. اسب سرکش عشق بین سه شخصیت جذاب داستان، پری، مونا و شیرین، در حال تاختن و شیوه‌کشیدن است. کدامیک از این سه تن قادر به مهار اسب خواهد بود؟ پری نه مثل مادرش دیندار است و نه مثل پدرش کافر. این رمان مانند اغلب رمان‌های الیف شفقی، به دنبال راه سومی می‌گردد؛ به دنبال آشتنی و عشق. عشق، زیربنای اصلی رمان‌های شفق، و مولانا و شمس دو دست آویز محکم نوشته‌های او هستند. الیف شفق همواره می‌کوشد رابطه‌ی مثلثی شکلی بین خود، مولانا و شمس برقرار کند و تا حدی نیز از عهده‌ی این مهم برآمده است.

شفق در دختران حوا (عنوان در متن اصلی: سه دختر حوا) تلاش می‌کند که سه اندیشه را در قالب شخصیت‌های شیرین، مونا و پری نمایش دهد؛ سه شخصیت گهه‌کار، با ایمان و متعجب؛ منکر، مؤمن و مردد. این سه زن جوان متفاوت چگونه گرد هم می‌آیند؟ آیا دوستی آنان امکان‌پذیر است؟

الیف شفق همواره به عنوان مدافع حقوق زنان عمل کرده است. دغدغه‌ی اصلی او وضعیت زنان است و البته کودکان. لحن شاعرانه‌ی برخی نوشته‌ها و سبک خاص او که گریز از دانای کل به اول شخص است، شاید در ابتدا کمی ثقلی به نظر برسد ولی جذایت داستان‌ها به همراه درون‌مایه‌ی خوب، طرح قوی و

قلم مسحور کننده اش، خواننده را در رویایی خودخواسته فرو می‌برد. برای او
شیوه‌ی نوشتاری چندان مهم نیست، زیرا هم‌زمان که بالحنی ادبی می‌نویسد،
به ناگهان ضرباهنگ نوشته تغییر می‌کند و به زبان محاوره تبدیل می‌شود. این روند
در تمام متن کتاب دیده می‌شود.

ترجمه‌ی این کتاب میسر نمی‌شد جز به کمک همراه زندگی‌ام، وحید عزیز،
که بیشتر از همسر بودن، دوستی را بدل است. نوش نگاهتان!

مهلا منصوری

خرداد ۱۳۹۶

کیف

استانبول، ۲۰۱۶

یک روز پاییزی معمولی در استانبول بود که متوجه شد می‌تواند کسی را به قتل برساند. این داستان در بعد از ظهری آغاز شد که تفاوت چندانی با دیگر بعد از ظهرها نداشت و فقط مثل سرب، سنگین و بیش از اندازه ساکت بود. او به تجربه دریافته بود که حتی زنان بسیار مهربان و ظرفی هم، در شرایط سخت و دشوار، می‌توانند توفان به پا کنند. هیچ یک از آنان، حتی به ظاهر عاقل و زیرک ترینشان نیز بهره‌ای از دیوانگی دارند. او می‌دانست زنانی که خود را بسیار مهربان، پرزرق و برق و آراسته نشان می‌دهند چند برابر بیش از دیگران استعداد دیوانگی دارند. اما واقعاً این کلمه‌ی «استعداد» واژه‌ی عجیبی بود. مگرنه این که ترکیه، کشوری که روزی روزگاری گمان می‌رفت، «الگوی غرب‌زده، دموکرات و لاییک ترین کشور جغرافیای اسلام» باشد، درنهایت به دیار استعدادهای ناشکفته تبدیل شد؟ کسی چه می‌داند، شاید پیش‌پیش، احتمال دیوانگی او هم می‌رفت.

در هر صورت زندگی، یا به عقیده‌ی بعضی‌ها «تقدیر» یعنی لوح محفوظی که همه چیز از پیش در آن نوشته شده است، باعث محافظت او در مقابل خطاهای بود. به جز غیبیت‌های گهگاهی اش پشت سرافراز و یا دروغ‌های